

УНІВЕРСІТЭТ

Пераможца V Нацыянальнага конкурсу друкаваных СМІ
«Залатая літара» ў намінацыі «Найлепшая шматтыражная газета»

28 лютага 2011 года, № 4 (2042)

ФОТАФАКТ

Дошка гонару БДУ ўрачыста адкрыта 22 лютага ва ўнутраным дварыку Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта. Цырымонія прайшла з удзелам рэктара акадэміка Сяргея Абламейкі. На Дошку гонару занесены фотаздымкі 64 супрацоўнікаў і навучэнцаў (на 32 чалавекі ў кожным спісе). Такой пашаны яны ўдасценыя за заслугі і дасягненні ў адукацыйнай, навуковай, метадычнай, інавацыйнай і кіраўніцкай дзейнасці па выніках 2010 года. Стварэнне Дошкі гонару – адна са значных падзей у праграме святкавання 90-годдзя БДУ, якое адзначаецца сёлета.

Чытайце ў нумары:

ГЕРОІ СССР І БДУ

Другая частка нарыса пра выкладчыкаў БДУ, якія за свае ратныя подзвігі падчас вайны ўшаноўваліся званнем Героя Саюза

Стар. 2

СВЯТЛО НЕЗГАСАЛЬНАЕ Ў СЭРЦЫ МАІМ

Тыдзень беларускай мовы прайшоў у БДУ 21–25 лютага

Стар. 3

«ШАХМАТЫ – ГЭТА ВЫДАТНАЯ ГІМНАСТЫКА ДЛЯ РОЗУМУ!»

Інтэрв'ю з гросмайстрам і малядым выкладчыкам Інстытута журналістыкі БДУ Вольгай ГЕРАСІМОВІЧ

Стар. 4

ПАДЗЕЯ

Святыні веры перададзены ў БДУ

Урачыстае ўручэнне факсімільнага выдання *Слуцкага Евангелля XVI стагоддзя Беларускаму дзяржаўнаму ўніверсітэту адбылося 17 лютага ў зале пасяджэнняў Вучонага савета.*

У цырымоніі прынялі ўдзел рэктар БДУ акадэмік Сяргей Абламейка, першы прарэктар Інстытута тэалогіі імя святых Мяфодзія і Кірылы БДУ епіскап Бабруйска і Быхаўска Серафім, намеснік старшыні Грамадскага савета па маральнасці ў нашай краіне выканаўчы дырэктар выдавецтва Беларускага Экзархата Уладзімір Грозаў і мастацкі кіраўнік камернага духоўнага тэатра гэтага выдавецтва Наталля Башава.

Праграма мерапрыемства была арыгінальнай і відовічнай. Акцёры Камернага духоўнага тэатра падрыхтавалі тэатралізаваную прэзентацыю Евангелля, насычаную

рэаліямі часу яго стварэння. Быў паказаны таксама дакументальны фільм аб праекце Беларускай праваслаўнай царквы «Сям'я – Яднанне – Айчына». Акрамя таго, фэа рэктарата ўпрыгожыла выстава духоўна-асветніцкай літаратуры выдавецтва Беларускага Экзархата і Фундаментальнай бібліятэкі БДУ. Завяршальным акордам стала выступленне мужчынскага вакальнага ансамбля «Дабравест».

ДАВЕДКА

Слуцкае Евангелле – унікальны рукапісны помнік XVI стагоддзя, у 1581 г. перапісаны ўласнаручна ў Слуцку князем Юрыем Аселькавічам. Яно захоўвалася ў рызніцы Слуцкага Свята-Траецкага мужчынскага манастыра. Пасля рэвалюцыі 1917 г. Евангелле перададзена ў Мінскі дзяржаўны музей, які затым быў пераведзены ў Магілёў. На пачатку Вялікай Айчыннай вайны кнігу разам з іншымі музейнымі каштоўнасцямі вывезлі. Доўгі час рукапіс

лічыўся страчаным. Знайшоўся ён у пачатку нашага стагоддзя ў адной жыхаркі Мінска. У 2009 г. выдавецтва Беларускага Экзархата падрыхтавала і выпусціла ў свет факсімільнае выданне Слуцкага Евангелля. У 2010 г. за ўзнаўленне і выданне гэтага рарытэта Беларускага

скага праваслаўнага царква ўдасцёна найвышэйшай узнагароды ў галіне нацыянальнага кнігавядання «Залаты фаліант» і найвышэйшай узнагароды на міжнародным кніжным конкурсе «Мастацтва кнігі СНД» у Маскве.

Алена МАРЦУЛЕВІЧ

ТВОРЧАСЦЬ

Дотык да палітры

Выстава жывапісу, графікі і скульптуры адкрылася 21 лютага ў будынку рэктарата БДУ.

Аўтары прац – вядомыя майстры, члены Беларускага саюза мастакоў жывапісцы Уладзімір Кожух, Аляксандр Ксяндзоў, Марыя Ісаёнак, Надзея Лівенцава, Сяргей Лагуновіч-Чарапко, графікі Канстанцін Шаранговіч, Уладзімір Мяховіч, Сяргей Балянок, Сяргей Стальмашонак і скульптары Уладзімір Слабодчыкаў і Аляксандр Фінскі.

Арганізатар выставы – Саюз жанчын БДУ – рыхтаваў яе як свой традыцыйны падарунак да Дня абаронцаў Айчыны і Дня жанчын. Але яна мае яшчэ адно прысвячэнне: удзельнікі выставы шануюць памяць свайго сябра і калегі жывапісца Юрыя Макарава, 55-годдзе з дня нараджэння якога адзначаецца ў гэтым годзе. Палотны гэтага мастака таксама прадстаўлены ў экспазіцыі.

Юрый Макараў доўгі час выкладаў у Беларускам тэатральна-мастацкім інстытуце (цяпер – Беларуская акадэмія мастацтваў). У

апошнія гады жыцця з 1999 па 2001 гг. ён вёў мастацкую студыю ў студэнцкім гарадку БДУ. Студыя, створаная Юрыем Макаравым, працягвае працаваць і цяпер.

Выстава арганізавана ў межах праграмы «Дотык да палітры», мэта якой – знаёміць супрацоўнікаў і студэнтаў з сучасным выяўленчым мастацтвам. Каардынатар гэтай акцыі – доктар юрыдычных навук прафесар кафедры экалагічнага і аграрнага права Тамара Макарава.

Анастасія ГАЛУБОВІЧ

Весткі з рэктарата

ПАГАДНЕННЕ аб супрацоўніцтве паміж БДУ і БПС-Банкам падпісана 16 лютага рэктарам акадэмікам Сяргеем Абламейкам і старшынёй праўлення БПС-Банка Васільем Мацоўшэўскім. Яно прадугледжвае стварэнне ўмоў для развіцця навучальнай інфраструктуры, падрыхтоўкі спецыялістаў у розных галінах банкаўскай дзейнасці і эканомікі. Супрацоўнікі БДУ будуць выконваць даследаванні для банка, а банк – даваць магчымасць для праходжання студэнтамі практыкі, прымаць на стажыроўку выкладчыкаў і аспірантаў, прызначаць стыпендыі найлепшым студэнтам ВНУ па шэрагу спецыяльнасцяў.

СПЕЦЫЯЛЬНЫ прадстаўнік прэзідэнта РФ па міжнароднай садружнасці ў Арктыцы і Антарктыцы, дэпутат Дзяржаўнай Думы Федэральнага Сходу Расіі, прэзідэнт Дзяржаўнай палярнай акадэміі Артур Чылінгараў 14 лютага быў госцем БДУ.

Ён сустрэўся з кіраўніцтвам і выступіў з лекцыяй перад студэнтамі геаграфічнага факультэта. Вядомы палітык і палярнік распеваў пра свае экспедыцыі, даследчыя работы на арктычных станцыях.

БУЙНАЯ дэлегацыя КНР на чале з намеснікам начальніка Дзяржаўнай канцылярыі па міжнародным распаўсюджванні кітайскай мовы прарэктарам Чжэцзянскага педуніверсітэта Лін Чжаацзынем гасцявала ў БДУ з 17 па 21 лютага.

Візіт прымеркаваны да сканчэння святкавання Новага года па ўсходнім календары («Чуныцэ»), ці знакамітага свята літараў. У фэа рэктарата была арганізавана выстава жывапісу і плакатаў, прысвечаная КНР, а ў актавай зале ліцэя БДУ адбыўся канцэрт, падрыхтаваны выкладчыкамі студэнтамі інстытута музыкі з Чжэцзянскага ўніверсітэта.

Паводле інфармацыі прэс-службы БДУ

ДА 90-ГОДДЗЯ БДУ

Героі СССР і БДУ

Частка 2

У Беларускай дзяржаўнай універсітэце зайсьдэ працавалі і працуюць шмат вядомых асоб. Аднак Героі Савецкага Саюза складаюць асобную катэгорыю, бо дзякуючы іх воінскім подзвігам мы маем магчымасьць мірна жыць і тварыць у роднай краіне.

КАТЛАВЕЦ МІХАІЛ ПАЎЛАВІЧ

Нарадзіўся 25 кастрычніка 1914 г. у вёсцы Лешня Мазырскага раёна Гомельскай вобласці. У 1937 г. закончыў БДУ. У Чырвонай Арміі з 1938 г. У 1941 г. закончыў курсы малодшых лейтэнантаў пры Харкаўскім танкавым вучылішчы.

Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны з чэрвеня 1941 г. – на Заходнім, Сталінградскім і 2-м Украінскім франтах. Камандзір танкавага батальёна капітан М. П. Катлавец вызначыўся 7 студзеня 1944 г. у баі за чыгуначную станцыю Лялекаўка (на захад ад Кіраваграда), знішчыў 7 танкаў і адбіў 6 контратак.

13 красавіка 1944 г. давераны гвардыі капітану Катлаўцу М. П. танкавы батальён паспяхова фарсіраваў раку Днестр у раёне сяла Ташлык Грыгорыяпольскага раёна Малдаўскай ССР, захапіўшы плацдарм на яго заходнім беразе, прарваў абарону праціўніка на румына-савецкай мяжы.

Гвардыі капітан Катлавец М. П. асабіста падбіў 4 танкі і 2 самаходныя артылерыйскія ўстаноўкі ворага.

У час прарыву варожага сілы на румына-венгерскай мяжы 5 кастрычніка 1944 г. яго батальён знішчыў 5 гармат, больш за 100 пазак з боепрыпасамі, узяў у палон 130 гітлераўцаў. М. П. Катлавец загінуў у баі 6 кастрычніка 1944 г. Пахаваны ў г. Ціраспаль у брацкай магіле.

Званне Героя Савецкага Саюза Міхаілу Паўлавічу Катлаўцу прысвоена 24 сакавіка 1945 г. за ўзорнае выкананне баявых заданняў камандавання на фронце барацьбы з нямецка-фашысцкімі захопнікамі і праяўленыя пры гэтым мужнасць і гераізм.

Узнагароджаны ордэнамі Леніна, 2 ордэнамі Чырвонага Сцяга, ордэнамі Аляксандра Неўскага, Айчыннай вайны I ступені, Чырвонай Зоркі і медалямі.

Яго імем названы вуліцы ў Ціраспалі, Мазыры, вёсцы Лешня Мазырскага раёна.

ОСИПАВА МАРЫЯ БАРЫСАЎНА

Нарадзілася 27 снежня 1908 г. у пасёлку Сяркоўцы Талачынскага раёна Віцебскай вобласці. Скончыла Вышэйшую камуністычную сельскагаспадарчую школу Беларусі (1935) і Мінскі юрыдычны інстытут (1940). Да мая 1941 г. была членам Вярхоўнага Суда Беларускай ССР. Напярэдадні вайны – асістэнт юрыдычнага інстытута.

У ліпені 1940 г. з ліку былых выкладчыкаў і студэнтаў юрыдычнага інстытута сфарміравалі падпольную групу ў Мінску. Адна з арганізатараў аперацыі ў верасні 1943 г. па знішчэнні Вільгельма фон Кубэ. Марыя Осіпава была непасрэдным выканаўцам акцыі. Яна, рызыкуючы жыццём, пранесла міну з хімічным узрывальнікам праз гітлераўскія пасты і перадала яе Алене Мазанік.

«Суседзі ведалі, чым займаецца Осіпава. Не маглі не ведаць. У яе кватэры ўвесь час

тоўпіліся яўрэі, прыходзілі сувязныя з партызанаў. Але ніхто не выдаў. Наадварот, стараліся дапамагчы, vyrатаваць. Калі фашысты пачалі знішчаць яўрэяў, Осіпава забірала да сябе на кватэру і дарослых, і дзяцей. Карміць не было чым — Тома, яе 12-гадовая дачушка, хадзіла збіраць ежу. Жабравала — а што было рабіць?..

Я чытала лісты ад яўрэяў, якія засталіся жывымі дзякуючы Осіпавай. Яе кватэра была сапраўдным перасыльным пунктам, дзе ўцекачы атрымлівалі аўсвайсы».

Осіпавай было прысвоена ганаровае званне Ізраіля «Праведнік свету».

Званне Героя Савецкага Саюза Марыі Барысаўне Осіпавай прысвоена 20 снежня 1943 г.

Пасля Вялікай Айчыннай вайны знаходзілася на партыйнай рабоце: была дэпутатам Вярхоўнага савета БССР II–V скліканняў, членам Вярхоўнага Суда БССР, рэспубліканскага Камітэта аховы міру.

Узнагароджана ордэнамі Леніна, Айчыннай вайны I ступені, Працоўнага Чырвонага Сцяга і медалямі.

Памерла 5 лютага 1999 г. Яе імем названа вуліца ў г. Давыд-Гарадок.

М. Б. Осіпава – ганаровы грамадзянін горада-героя Мінска (1968 г.) і горада Нурэ (Таджыкістан). Пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 1 чэрвеня 1999 г. № 825 на доме па вул. Кісялёва ў Мінску, у якім жыла М. Б. Осіпава, усталявана мемарыяльная дошка.

ПАРАХНЕВІЧ УЛАДЗІМІР АЛЯКСЕЕВІЧ

Нарадзіўся 18 студзеня 1918 г. у в. Аўсімавічы Бабруйскага раёна Магілёўскай вобласці. Скончыў фізіка-матэматычны факультэт БДУ ў 1941 г. Са жніўня 1941 г. у падпольнай групе (Варатынскі сельсавет, Бабруйскі раён), з ліпеня 1942 г. – баец, затым камандзір дыверсійнай групы 537-га партызанскага атрада брыгады імя С. М. Кірава (Магілёўская вобласць). Пад яго кіраўніцтвам група пусціла пад адхон на ўчастку чыгункі Бабруйск–Жлобін 21 варожы эшалон. 3 лістапада 1943 г. з'яўляўся палітруком роты 539-га атрада 9-й партызанскай брыгады імя С. М. Кірава.

У студзені 1942 г. У. А. Парахневіча прызначылі камандзірам падрыўнай групы. Адзін за адным ляцелі пад адхон варожыя цягнікі. Група Парахневіча займалася і іншай «працай»: грамілі варожыя гарнізоны, падбіралі папаўненне ў атрад, вучылі, клапаціліся пра харчаванне, зброю.

Адночы Парахневічу давалося, седзячы на неўзарванай 50-кілаграмавай бомбе, якая праляжала паўтара года ў зямлі, дзяўбіць зубілам іржу, каб здабыць каштоўны для партызанаў тол! І так 4 бомбы! Кожны ўдар мог стаць апошнім...

Званне Героя Савецкага Саюза Уладзіміру Аляксеевічу Парахневічу прысвоена 15 жніўня 1944 г.

Пасля Вялікай Айчыннай вайны знаходзіўся на камсамольскай і педагагічнай працы ў Мінску. Займаў пасаду дырэктара

УШ № 21 г. Мінска. Удастоены звання «Заслужаны настаўнік БССР».

Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Кастрычніцкай Рэвалюцыі, Працоўнага Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі і медалямі.

Памёр 28 ліпеня 1980 г. Яго імем названа вуліца ў Мінску.

ПАТРЫН АЛЯКСЕЙ ФЁДАРАВІЧ

Нарадзіўся 2 мая 1910 г. у с. Борскае Борскага раёна Самарскай вобласці. Скончыў 8 класаў, два курсы агралесамеліярацыйнага інстытута. Працаваў прапрабамлесаводам. У Чырвонай Арміі з 1933 г. 3

верасня 1940 г. па чэрвень 1941 г. вучыўся ў Артылерыйскай акадэміі імя Дзяржынскага. У гады Вялікай Айчыннай вайны служыў на 1-м Украінскім фронце начальнікам штаба палка, начальнікам штаба артылерыі стралковай дывізіі. 576-ы артылерыйскі полк пад камандаваннем маёра Патрына 3 лістапада 1943 г. у с. Люцеж Вышгародскага раёна Кіеўскай вобласці агнём забяспечыў прарыв варожага абароны і падтрымку наступлення стралковых часцей Чырвонай Арміі.

Званне Героя Савецкага Саюза Аляксею Фёдаравічу Патрыну прысвоена 10 студзеня 1944 г.

Пасля Вялікай Айчыннай вайны працягваў службу ў Савецкай Арміі. 3 2 красавіка 1952 г. па 14 ліпеня 1955 г. працаваў начальнікам вучэбнай часткі і выкладаў курс артылерыі на спецафедры БДУ.

Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Чырвонага Сцяга (тройчы), Чырвонай Зоркі і медалямі.

Памёр 26 жніўня 1959 г. Яго імем названа вуліца ў с. Борскае Самарскай вобласці.

СМУШКЕВІЧ ЯКАЎ УЛАДЗІМІРАВІЧ

Нарадзіўся 1 красавіка 1902 г. у мястэчку Ракішкі Нова-Аляксееўскага павята Ковенскай губерні. У 1918 г. добраахвотна ўступіў у Чырвоную Армію.

Пасля заканчэння Грамадзянскай вайны служыў у арміі, з 1922 г. у 4-й знішчальнай эскадрылі, якая знаходзілася ў Мінску.

У сталіцы ён вырашыў працягнуць агульнаадукацыйную падрыхтоўку і паступіў на факультэт грамадскіх навук БДУ. Вучыўся на прававым аддзяленні з 1923 г. па 1926 г. У 1926 г. яго прызначылі ваенным камісарам толькі што створанай у Смаленску авіяцыйнай брыгады. Праз пяць гадоў ён узначаліў 201-ю (пазней «Імя СНК БССР») авіябрыгаду, якая базіравалася ў Віцебску. Адсюль восенню 1936 г. Я. У. Смушкевіч накіраваўся ў Іспанію, дзе змагаўся ў шэрагах рэспубліканскіх войскаў, праявіў сябе выдатным авіяцыйным военачальнікам і сапраўдным майстрам паветранага бою.

У 1936–1937 гг. Я. У. Смушкевіч прыняў удзел у грамадзянскай вайне ў Іспаніі на баку рэспубліканскага кіраўніцтва – старшым ваенным дарадчыкам па авіяцыі, кіраўніком

супрацьпаветранай абароны Мадрыда, дзе хутка заваяваў аўтарытэт і павагу. Вучыў іспанскіх сяброў згодна з прынцыпам «Рабі, як я!», здзіўляючы іх сваёй адвагай і баявым майстэрствам. Відавочцы тады пра яго казалі: «Якая моц! Якое шаленства! Такія, як Дуглас (псеўданім Смушкевіча ў Іспаніі), змагаюцца за чыстую справу, я гэта адчуваю, я гэта бачу...» (Эрнест Хемінгуэй). «Імя генерала Дугласа – героя Гвадалахары – будзе вечна жыць у сэрцах іспанцаў» (Энрыка Лістэр).

21 чэрвеня 1937 г. быў удастоены звання Героя Савецкага Саюза за праяўленую мужнасць і гераізм пры выкананні інтэрнацыянальнага доўгу. У баях на р. Халхін-Гол камандаваў авіяцыйнай групай. За паспяховае выкананне баявых заданняў ён быў узнагароджаны другім медалём «Залатая Зорка» (17 лістапада 1939 г.). 3 лістапада 1939 г. з'яўляўся начальнікам ВПС Чырвонай Арміі, памочнікам начальніка Генштаба па авіяцыі. Адзін з першых, хто двойчы стаў Героем Савецкага Саюза, генерал-лейтэнант авіяцыі, кандыдат у члены ЦК ВКП(б), дэпутат Вярхоўнага Савета СССР першага склікання. У пачатку чэрвеня 1941 г. Я. У. Смушкевіч быў арыштаваны, асуджаны і восенню вывезены ў Куйбышаў, дзе 28 кастрычніка 1941 г. расстраляны.

Рэабілітаваны ў 1954 г. Бронзавы бюст героя ўстаноўлены ў горадзе, дзе ён нарадзіўся. У гонар Смушкевіча названа судна-рэфрыжэратар «Якаў Смушкевіч» і адна з вуліц Віцебска.

ФІЛІМОНАЎ АЛЯКСАНДР АНДРЭВІЧ

Нарадзіўся 9 мая 1918 г. у в. Кучын Кармянскага раёна Гомельскай вобласці. Скончыў 10 класаў (да вайны), Арлоўскае танкавае вучылішча ў 1942 г.

У Чырвонай Арміі з ліпеня 1941 г. Камандзір роты 55-га гвардзейскага танкавага палка (4-я танкавая армія, 1-ы Украінскі фронт), адзначаны ў баях на Берлінскім напрамку. Рота пад яго камандаваннем 16 красавіка 1945 г. фарсіравала р. Нэйсе, а 18 красавіка – р. Шпрэе. Прасоўваючыся на Берлін, танкісты знішчылі ачагі варожага супраціўлення ў гарадах Лукенвальд, Беліц. Адбіўшы контратакі праціўніка, які імкнуўся прарвацца да акружанай групіроўкі, рота нанесла яму значны ўрон. А. А. Філімонаў прымаў удзел у вызваленні Прагі.

Званне Героя Савецкага Саюза Аляксандру Андрэевічу Філімонаву прысвоена 27 чэрвеня 1945 г.

Пасля Вялікай Айчыннай вайны жыў у Мінску. У 1949 г. скончыў філалагічны факультэт БДУ, у 1952 г. – аспірантуру. Доктар гістарычных навук, прафесар, акадэмік Міжнароднай славянскай акадэміі навук, адукацыі, мастацтва і культуры. З 1952 г. працаваў выкладчыкам у вышэйшых навучальных установах Мінска, з 1969 г. – старшы навуковы супрацоўнік Інстытута гісторыі Акадэміі навук Беларусі.

Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Айчыннай вайны I і II ступені, Чырвонай Зоркі, Працоўнага Чырвонага Сцяга і медалямі.

А. А. Філімонаў – адзін з аўтараў трохтомнай працы «Всенародная барацьба в Беларусі супраць нямецка-фашыстских захватчыкаў в годы Великой Отечественной войны» і пяцітомнай «Гісторыі Беларускай ССР».

Памёр 31 снежня 2007 г. Пахаваны на тэрыторыі мемарыяльнага парка на плошчы Свабоды ў раённым цэнтры Карма Гомельскай вобласці.

Ганаровы грамадзянін пасёлка Карма.

**Па матэрыялах
Музея гісторыі БДУ**

СВЯТЛО НЕЗГАСАЛЬНАЕ Ё СЭРЦЫ МАІМ

Тыдзень беларускай мовы прайшоў у БДУ 21–25 лютага

Па традыцыі Тыдзень беларускай мовы адкрыўся на філалагічным факультэце літаратурна-музычнай кампазіцыяй «Табе складаю шчыра свой санет, прапрадзедаў маіх жывая мова...». Гасцямі студэнтаў і выкладчыкаў сталі рэктар БДУ акадэмік Сяргей Абрамэйка, дырэктар Інстытута мовы і літаратуры НАН Беларусі старшыня Міжнароднага камітэта славістаў Аляксандр Лукашанец, паэт Віктар Шніп і ўзорны фальклорны калектыў «Кветкі» СШ № 71 г. Мінска.

Наступны дзень быў прысвечаны беларускаму правапісу. Перад студэнтамі выступіў Аляксандр Лукашанец, ужо як аўтар новай рэдакцыі «Правілаў беларускай арфаграфіі і пунктуацыі». Акрамя таго, студэнты пазнаёміліся з аўтарамі слоўніка «Сучасная беларуская мова» доктарам філалагічных навук Мікалаем Прыгодзічам і Валянцінай Раманцэвіч, а таксама з аўтарам вучэбна-метадычных выданняў па новай рэдакцыі «Правілаў беларускай арфаграфіі і пунктуацыі» кандыдатам філалагічных навук Уладзімірам Куліковічам.

23 лютага на факультэце адбылася пазнавальна-забаўляльная гульня «Філалогія і Я», у якой прынялі ўдзел студэнты 1 курса.

Наступны дзень прайшоў пад дэвізам «Беларуская мова за мяжой» – гэта тэма ўпершыню была абмеркавана ў рамках Тыдня. Са студэнтамі і выкладчыкамі пагутарылі старшыня Міжнароднай асацыяцыі беларусістаў, акадэмік НАН Беларусі і Цэнтральнай Еўрапейскай Акадэміі навукі і мастацтва, доктар гістарычных навук Міхаіл Касцюк і дацэнт кафедры гісторыі беларускай мовы Сяргей Запрудскі.

Завяршылася тыднёвая праграма 25 лютага Днём беларускага перакладу. Гасцямі факультэта сталі лаўрэат Міжнароднай літаратурнай прэміі імя Івана Франка і літаратурнай прэміі імя Кандрата Крапівы Валерый Стралко, а таксама паэт і перакладчык Анатоль Зэкаў.

Тыдзень беларускай мовы на філфаку прысвечаны Міжнароднаму дню роднай мовы, які адзначаецца 21 лютага па ініцыятыве ЮНЕСКА.

Анстасія РАГАТКО

21 лютага абвешчаны ў свеце Днём роднай мовы. Студэнты Інстытута журналістыкі не засталіся ўбаку. І з 8 гадзін раніцы да 8 гадзін вечара будучыя журналісты паспелі паслухаць беларускую народную музыку, прыняць удзел у прэс-канферэнцыі «Новыя ўмовы для роднай мовы», паспрацаваць з выкладчыкамі на кант двухмоўя ва ўніверсітэце ды патанчыць на вечарыне, пасля чаго яшчэ і падсілкаваліся нацыянальнымі стравамі. Далей пра гэта падрабязней.

Інстытут журналістыкі ўпершыню ладзіў Дзень беларускай мовы з такім размахам.

Яшчэ з раніцы студэнтаў сустракалі дзяўчаты і хлопцы ў беларускіх народных строях. Ды не проста так, а з жывой музыкай ды падарункамі – налепкамі з сімволікай свята, а таксама са стужкамі для пананак і паясамі для юнакоў. Атрымаць падарунак можна было толькі пры адной умове: цэлы дзень ты мусіў размаўляць на роднай мове. Студэнтам гэта прапанова спадабалася, асабліва навучэнцам спецыяльнасці ваенная журналістыка, якіх было не адагнаць ад імпрывізаванага аркестра з баяна і бубнаў.

Святкавалі Дзень беларускай мовы ўсім журфакам. Ужо на першым перапынку ў дынаміках ва ўсіх кабінетах і аўдыторыях загучалі песні беларускіх народных ансамбляў.

Пачатковым мерапрыемствам стала прэс-канферэнцыя з удзелам саветніка міністра адукацыі па сувязях з грамадскасцю Віктара Іўчанкава, дырэктара Інстытута журналістыкі Сяргея Дубовіка і галоўнага дырэктара замежнага вясчання Беларускага радыё Навума Гальпяровіча. Студэнты і выкладчыкі абмеркавалі праблему папулярнасці роднай мовы ў грамадстве, пытанні выкладання прадмета ў ВНУ, школах, а таксама праглядзе лі відэамааніторынг жыхароў Мінска, які падрыхтавалі студэнты вэб-журналістыкі.

Пасля адбыліся дэбаты «Беларусізацыя ўніверсітэта: за і супраць». Нягледзячы на розныя меркаванні, усе пагадзіліся, што родную мову трэба ведаць, прычым пачынаць неабходна пераважна з сябе.

А скончыўся Дзень роднай мовы ў Інстытуце журналістыкі дэбатам студэнтаў тэатра журфака. Паспелі і паглядзець паказ беларускага адзен-

ня, і паслухаць песні на беларускай мове факультэцкіхгуртоў, і патанчыць пад «Лявоніху».

Асабліва пашанцавала пераможцам конкурсу па беларускай мове, які праводзіўся загадзя. 6 студэнтаў не толькі атрымалі ў якасці падарунка кнігі, але і сталі ўладальнікамі сертыфіката на «бонусны бал» на іспыце па беларускай мове ад Вольгі Самусевіч. Спрычыніліся да вечарыны і выкладчыкі. Віктар Іўчанкаў праспяваў песню, Інга Вююш прачытала ўласны верш, які асабліва спадабаўся дзяўчатам, ну і якое ж свята без анекдота! Пётр Дарашчонок ў чарговы раз выклікаў усмешку гістарычнай байкай.

Напрыканцы было прапанавана падсілкавацца дранікамі са смятанай і квасам. Тут ад ахвотных не было адбою...

Галоўны вынік Дня роднай мовы той, што студэнты сапраўды жадаюць размаўляць на беларускай мове, хочучь вывучаць яе глыбей. Нездарма некаторыя на наступны дзень прыйшлі на вучобу ў тых жа кашулях, каб толькі не здымаць падараваную ім налепку «Калі ласка, размаўляй са мной па-беларуску!»...

Ксенія ЕЛЬЯШЭВІЧ

АСОБЫ

Мысляр сусветнага маштабу

Час сам выбірае сваіх летапісцаў, філосафаў, паэтаў – тых, хто ў сваёй творчасці ў найбольшай ступені здолеў зразумець душу народа, раскрыць глыбінныя вытокі яго сілы. На мой погляд, такім чалавекам для Беларусі другой паловы ХХ і пачатку ХХІ стст. стаў мысляр сапраўды сусветнага маштабу акадэмік Яўген Міхайлавіч БАБОСАЎ, якому 23 лютага споўнілася 80 гадоў! У яго шматлікіх навуковых працах асэнсоўваецца наша быццё, наша рэчаіснасць, наш час. Ён чалавек творчы, бясстрашны рыцар навукі, які, нягледзячы на жыццёвыя нягоды, цяжкасці і перашкоды, шукае свой «філасофскі камень».

Сёння ў краіне сярод гуманітарыяў прозвішча Бабосаў раўнацэннае знаку якасці. Яшчэ ў сценах БДУ выявіўся яго шматгранны талент. Ён выдатна вучыўся (ленінскі стыпендыят, пераможца ўсесаюзнага конкурсу навуковых работ), камсамольскі ваяваў (сакратар камітэта камсамола, камандзір зводнага ўніверсітэцкага будаўнічага атрада на цаліне), удзельнічаў у мастацкай самадзейнасці (добра спявае, любіць класічную і сучасную музыку, разумее жываліс), займаўся спортам (разраднік па лёгкай атлетыцы).

З узростам напружанасць жыцця Я. М. Бабосова толькі ўзрастала. Ужо паважны навуковец (акадэмік, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі, заслужаны дзеяч навукі Беларусі), грамадскі і дзяржаўны дзеяч (работнік ЦК КПБ, дырэктар, дэпутат), Я. М. Бабосаў застаўся такім жа няўрымслівым, надзвычай занятым

«БДУ для мяне – гэта дом родны, у якім усё, што б ні адбывалася, выклікае ў маёй душы самы жывы водгук. Я трапятліва стаўлюся да нашага ўніверсітэта. Без яго я не ўяўляю свайго жыцця. І сысці ад яго – тое ж самае, што сысці ад уласнага лёсу. На ўсіх этапах майго жыццёвага шляху Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт быў і застаецца для мяне сапраўдным калектыўным настаўнікам. І яшчэ: у глыбокім пакланенні перад ўніверсітэтам я прывяду ўсім добра вядомыя радкі: «Настайнік, перад імем тваім дазволь накорліва схіліць калені».

Я. М. Бабосаў, акадэмік НАН Беларусі
(Выпускнік БДУ 1955 г.)

чалавекам, які заўсёды трошкі спазняецца, але пры гэтым вечна малады і здольны захапляцца. Яго дасягненні – вынік штодзённай працы над новымі праблемамі, якія нам пастаянна падкідае зменлівы свет. Адказы на выклікі часу мы знаходзім у яго фундаментальных і глыбокіх навуковых артыкулах, манаграфіях, дакладах і выступленнях. Ён па-ранейшаму здзіўляе і прыцягвае ўвагу любой аўдыторыі.

У сваіх кнігах акадэмік Я. М. Бабосаў вяртаецца да філасофскага асэнсавання чалавечага быцця на новым вітку гісторыі, аналізу філасофска-метадалагічных праблем пазнання, раскрыцця новых аспектаў дыялогу навукі і хрысціянства, ролі культуры і ідэалогіі ў духоўным жыцці чалавека і народа. Цалкам у новым святле разглядаюцца пытанні зацвярджэння суверэнітэту беларускай дзяржавы, глабальнае і нацыянальнае, наступствы сусветнага фінансава-эканамічнага крызісу, прыярытэт чалавека ва ўмовах дамінавання нігілістычнага ўспрымання рэчаіснасці. У часам супрацьлеглых адзін аднаму негатывных працэсах, крызісах і канфіктах,

якімі суправаджаецца сучаснае жыццё, аўтар бачыць не толькі пагрозу жыццёва важным каштоўнасцям і асновам сацыяльна-эканамічнага развіцця, але і пазітыўную магчымасць вызвалення грамадства ад аджылых стэрэатыпаў, бачыць парасткі новай эфектыўнай дзяржавы.

Свет змяняецца, і акадэмік Я. М. Бабосаў адзін з першых ставіць пытанне пра неабходнасць распрацоўкі новых канцэпцый радыкальнай трансфармацыі сусветнай палітычнай і эканамічнай сістэмы. Ён смела гаворыць пра крах неаліберальнай мадэлі развіцця, трагедыі чалавека, які апускаецца ў віртуальны гульнявы свет, дзе маральныя арыенціры пачынаюць успрымацца як састарэлыя стэрэатыпы, у якім выслізгае адрозненне паміж маральнасцю і амаральнасцю, і як «шчыгрынавая скура», звужаецца прастора рэальнай дзейнай маралі. У гэтых умовах тым больш патрабуецца паўнаважнае функцыянаванне нацыянальнай дзяржавы, дзе зусім па-іншаму ўспрымаецца роля культуры, навукі, рэлігіі і ідэалогіі.

У працэсе пераходу да інавацыйнага шляху развіцця істотна актуалізуецца значэнне навукі. За апошнія дваццаць гадоў пасля здабыцця Беларуссю свайго суверэнітэту многае змянілася ў гэтай сферы. Тут ёсць шмат станоўчых момантаў, але нямае і спрэчных пытанняў. Акадэмік Я. М. Бабосаў з болей піша пра тое, як істотна знізілася матывацыя навуковай дзейнасці, падае яе рэйтынг у вачах моладзі, ёсць цяжкасці фінансавання навуковых праектаў, ідзе няпросты працэс змены пакаленняў. Аднак і ў новых умовах інавацыйнае развіццё немагчымае без навуковага суправаджэння, без асэнсавання новых мадэляў і варыянтаў руху наперад, тым больш без прагнавання сацыяльных наступстваў рашэнняў, што прымаюцца кіраўніцтвам.

Акадэмік Я. М. Бабосаў – энцыклапедыст, чалавек з шырокім круглаглядам, які добра ведае гісторыю сусветнай і айчыннай філасофскай думкі, культуры, літаратуры і мастацтва, рэлігіі.

Праз усю яго творчасць праходзіць беларускі кантэкст. Ён шчыра заклапочаны станам нацыянальнай культуры і таму адкрыта заклікае сваіх суйчыннікаў дамагацца, каб беларусы сталі ва ўмовах глабальнай інтэграцыі «больш беларускімі», каб у поўнай меры захоўвалі і прымнажалі тое, што вялікі пясняр беларускага народа Янка Купала называў «беларушчынай». Акадэмік Я. М. Бабосаў піша пра філасофскую дактрыну Францыска Скарыны як родапачынальніка Рэнесансу ў Беларусі, разглядае філасофскія і сацыякультурныя аспекты беларускай мадэлі сацыяльна-эканамічнага развіцця краіны, ідэалогіі беларускай дзяржавы.

Пачуццё новага ніколі не падводзіла акадэміка Я. М. Бабосова. Аўтар малое ўражальнае панарама сапраўды гістарычных падзей, драматычныя калізіі новага часу, грандыёзныя перспектывы для лёсаў людзей і нашай агульнай планеты. Я. М. Бабосаў – аптыміст па натуре, і сваёй творчасцю ён зараджае чытачоў, перадаючы ім уласныя погляды, разуменне жыцця, навуковы багаж і жыццёвы вопыт. Але пры гэтым ён застаецца дагэтуль не разгаданым і таму яшчэ больш прыцягальным і чытальным аўтарам.

Здраоўя Вам і новых творчых здзяйсненняў, дарагі Яўген Міхайлавіч. Хочацца верыць, што Ваша галоўная кніга яшчэ наперадзе і абавязкова будзе напісана...

Прафесар Аляксандр ДАНИЛАЎ,
загадчык кафедры сацыялогіі

Вольга ГЕРАСИМОВІЧ:

«Шахматы – гэта выдатная гімнастыка для розуму!»

БДУ – унікальная краіна ведаў, добра вядомая ў свеце. Кожны, хто далучыўся да ўніверсітэцкай скарбонкі ведаў, нясе адмысловае святло, якое, нібыта чароўны ліхтарык, свеціць усё жыццё. Дзесяностагадовая гісторыя альма-матар – нібы мазаіка, складзеная з рознакаляровых і незвычайных агенчыкаў. Хто творцы гэтай непаўторнай прыгажосці? У кожнага – свая гісторыя, свой твар. Адною з такіх яркіх фігур з'яўляецца гросмайстар Вольга ГЕРАСИМОВІЧ – магістр філалагічных навук, аспірантка кафедры сацыялогіі журналістыкі і малады выкладчык Інстытута журналістыкі.

Мы сустрэліся з Вольгай на фінальным турніры па шахматах сярод факультэтаў БДУ. Яе ўдзел стаў сапраўдным прыгожаннем турніру і дапамог камандзе Інстытута журналістыкі дамагчыся ганаровай нічэйі з нязменным чэмпіёнам – фізфакам і заняць другое месца на спартакіядзе БДУ.

– Вольга, ваш удзел надаў універсітэцкім спаборніцтвам высокі ўзровень... А што для Вас шахматы?

– Дзякуй, мне вельмі спадабалася ўдзельнічаць у спаборніцтвах. Шахматы – цікавая і захалляльная гульня, цудоўны спосаб правесці вольны час. Як аднойчы сказаў дзвяты чэмпіён свету Тыгран Петрасян, «шахматы – гэта па форме

гульня, па змесце – мастацтва, а па цяжкасці авалодання гульнёй – гэта навука». Гэты афарызм вельмі дакладна вызначае маё ўспрыманне гульні. Мне падабаецца змагацца за дошкі, і асаблівае задавальненне атрымліваеш, калі праводзіш прыгожую камбінацыю, знаходзіш моцны ход. Не менш цікава і авалодваць тонкасцямі гульні. Хацелася б, каб навучылася гуляць у шахматы і магло ацаніць вартасці гульні як мага больш людзей. Вядома, далёка не ўсе будуць гуляць прафесійна, але карысць займаюць, я думаю, усе.

– З развіццём інфармацыйных тэхналогій з'явілася шмат

магчымасцяў для таго, каб бацькі вольны час: камп'ютарныя гульні, сацыяльныя сеткі... У чым перавагі шахмат у параўнанні з іншымі заняткамі?

– Шахматы, на мой погляд, дапамагаюць прывесці да ладу думкі і пры гэтым займаюць правесці час. Гэта выдатная гімнастыка для розуму! Акрамя таго, для аматараў шахмат гэта не толькі магчымасць згуляць партыю, праявіць творчыя

здольнасці, але і пагутарыць, сустрэцца з цікавымі людзьмі.

Як паказалі даследаванні навукоўцаў за мяжой, гульня асабліва карысная для дзяцей. Вось нядаўна пачула навіну, што ў школах ЗША сталі выкарыстоўваць шахматы для навучання крытычнаму мысленню, а таксама для фарміравання самапавагі і ўпэненасці ў сабе.

У некаторых рэгіёнах Расіі шахматы ўводзяцца ў якасці абавязковага ўрока ў школах. Напрыклад, у Калмыкіі пасля таго, як з'явіўся ўрок шахмат, паспяховасць вучняў значна павялічылася, а колькасць правапарушэнняў з боку непаўналетніх зменшылася. Я веру, што шахматы дапамагаюць супрацьстаяць негатыву, які запоўніў сучаснае інфармацыйна-забаўляльнае поле.

– Якое месца, на Ваш погляд, займаюць шахматы ў жыцці ўніверсітэта?

– У БДУ моцныя шахматныя традыцыі. За апошнія 10 гадоў зборная ўніверсітэта не раз перамагала і ўваходзіла ў тройку наймацнейшых у рэспубліканскіх універсіядах. Студэнты-шахматысты БДУ заваёўваюць права гуляць у чэмпіянатах Беларусі па шахматах, а ў 2007 г. жаночая каманда «Вектар БДУ» ўдзельнічала ў Кубку Еўропы сярод клубных камандаў.

Сярод супрацоўнікаў таксама ёсць шмат моцных шахматыстаў.

Развіццё шахмат ва ўніверсітэце, на мой погляд, станоўча ўплывае на яго імідж як буйнога інтэлектуальнага цэнтра. Было б выдатна правесці прымеркаваны да 90-годдзя БДУ шахматны турнір, запрасіць даць сеанс адначасовай гульні выпускніка ўніверсітэта – вядомага міжнароднага гросмайстра Віктара Купрэічыка.

– Вольга, а ў Вас ёсць яшчэ якое-небудзь хобі?

– Шахматы для мяне значаць нашмат больш, чым хобі. Гэта важная частка майго жыцця. Хоць цяпер я і не прафесіянал у тым сэнсе, што не зарабляю гульнёй грошы.

Калісьці я займалася гімнастыкай, бальнымі танцамі. Зараз амаль увесь вольны час пасля працы выкладчыкам на кафедры сацыялогіі журналістыкі я прысвячаю падрыхтоўцы кандыдацкай дысертацыі, і на хобі застаецца зусім мала часу. Мне вельмі падабаецца вывучаць навуковую літаратуру і даследаваць, як сродкі масавай інфармацыі асвятляюць разнастайныя канфлікты. Але і ад навукі трэба адпачываць, таму я часам гуляю ў шахматы ў інтэрнэце, вучуся танцаваць сальсу, займаюся ёгай.

Юлія САЙГАНОВА

НАВІНЫ СТУДГАРАДКА

Завяршыліся спаборніцтвы ў рамках праграмы «Інтэрнатаўскія спрэчкі» Кубка дырэкцыі Студэнцкага гарадка БДУ сярод студэнцкіх саветаў інтэрнатаў БДУ па шасці відах спорту. Першае месца заняў студэнцкі савет інтэрната № 2. Другое і трэцяе падзялілі паміж сабой студэнты, якія пражываюць у інтэрнатах № 1 і № 11.

У перыяд з 9 па 15 сакавіка ў інтэрнатах БДУ будуць праведзены справаздачна-выбарчыя канферэнцыі па абранні новых складаў студэнцкіх саветаў інтэрнатаў.

17 сакавіка ў 19.00 у актавай зале ліцэя БДУ (вул. Ульянаўская, 8) адбудзецца шоу-конкурс «Зорная пара». Конкурс праводзіцца адзін раз на два гады і з'яўляецца адным з самых папулярных мерапрыемстваў, якія праводзяцца ў рамках фестывалю студэнцкай творчасці Студэнцкага гарадка БДУ.

ДАЛУЧАЙЦЕСЯ!

Працоўнае лета–2011

Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт працягвае традыцыю студэнцкіх атрадаў. Сёлета дзейнасць пашыраецца адразу ў некалькіх напрамках.

З 21 лютага пачынаецца прыём заявак ад студэнтаў на ўдзел у будаўнічых, сельскагаспадарчых, педагагічных, валанцёрскіх, краязнаўчых і сэрвісных атрадах.

Поўным ходам ідзе дамоўная кампанія з арганізацыямі і прадпрыемствамі па арганізацыі дзейнасці студэнцкіх атрадаў. Распрацоўваецца палажэнне аб студэнцкіх атрадах Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта.

Улетку гэтага года студэнты БДУ будуць працаваць на знакавых будоўлях краіны: рэканструкцыі будынка тэатра імя Я. Купалы, будаўніцтва спартыўна-забаўляльнага комплексу «Чыжоўка-Арэна». Студэнты будуць прымаць удзел у ключавых рэспубліканскіх праектах, такіх як «Музей Вялікай Айчыннай вайны», будуць задзейнічаны ў прыёмнай кампаніі БДУ, на сельскагаспадарчых работах, будуць працаваць у дзіцячых аздараўленчых лагерах Мінска ў складзе педагагічных і сэрвісных атрадаў.

Удзел у студэнцкіх атрадах дазволіць студэнтам не толькі істотна зарабіць, але і з карысцю правесці час,

пазнаёміцца з новымі людзьмі, атрымаць карысныя навыкі.

Аформіць заяўку можна ў к. 202 галоўнага корпуса БДУ.

Даведкі па тэл. 209-50-59, 209-55-59; пр-т Незалежнасці, 4 (галоўны корпус), к.207, упраўленне выхаваўчай работы з моладдзю, к.202, студэнцкі цэнтр занятасці БДУ

Старшы інспектар упраўлення выхаваўчай работы з моладдзю Рыгор ПАСРЭДНІК

Па здароўе – да нас!

Студэнцкі санаторый-прафілакторый прапануе шырокі спектр розных метадаў лячэння і аздараўлення студэнтаў:

- вітамінапрафілактыка;
- паўнаватарнае харчаванне па талонах у студэнцкіх сталовых;
- аздараўленне і лячэнне адварамі траў;
- інгаляцыі;
- лячэбны масаж;
- водалячэнне;
- электралячэнне;
- святлолячэнне.

Аздараўленне ў студэнцкім санаторый-прафілакторый павысіць супраціўляльнасць арганізма вірусным інфекцыям, дапаможа дамагчыся ўражлівых вынікаў у аздараўленні ўласнага цела і духу.

Пунцёўку ў студэнцкі санаторый-прафілакторый можа набыць кожны студэнт, магістрант бюджэтнай або платнай, але толькі дзённай формы навучання. Пунцёўка вылучаецца 1 раз у календарны год.

Для атрымання пунцёўкі ў аддзел сацыяльнай работы ўпраўлення выхаваўчай работы з моладдзю (пр. Незалежнасці, 4, каб. 204, тэл. 209-52-75) неабходна падаць:

- заяву на імя старшыні камісіі па аздараўленні і санаторна-курортным лячэнні з указаннем тэрміну заезду і завязаваны дэканам (намеснікам дэкана) факультэта;
- медыцынскую даведку аб стане здароўя формы 1 здр/у-10 (бярэцца ў тэрапеўта па месцы жыхарства);
- квітанцыю аб аплаце кошту пунцёўкі. Аплата ажыццяўляецца ў ААТ «Белінвестбанк» (вул. Бабруйская, 9). Кошт пунцёўкі – 64 430 рублёў.

Графік заездаў у студэнцкі санаторый-прафілакторый у 2011 г.: 21.03 – 10.04; 13.04 – 05.05; 10.05 – 30.05; 01.06 – 21.06; 23.06 – 14.07; 08.09 – 28.09; 03.10 – 23.10 (за выключэннем святочных дзён).